

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3ObdoK/11/2025                 |
| Identifikačné číslo spisu: | 1121204816                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.06.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jaroslava Fúrová         |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:1121204816.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobkyne: JUDr. Viera Kubicová, so sídlom Záhradnícka 68, Bratislava, IČO: 11 802 090, správkyňa obchodnej spoločnosti PRS Constructing, s. r. o., so sídlom Zámocká 3, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 364 084, za účasti intervenienta TOPTRANS EU, a.s., so sídlom Na Priehon 50, Nitra, IČO: 36 703 923, zastúpeného Valko & Vólný, s. r. o., so sídlom Porubského 2, Bratislava, IČO: 35 916 192, proti žalovanému: Mgr. G. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom O., zastúpenému Nomus s.r.o., so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 54 489 750, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-37Cbi/13/2021, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2025 č. k. 4CoKR/15/2025-260, takto

### rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalobkyni n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.
- III. Invervenientovi na strane žalobkyne n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. októbra 2024 č. k. B1-37Cbi/13/2021-224 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) zastavil konanie (I. výrok) začaté na podklade žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neúčinnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako kupujúcim a úpadcom, obchodnou spoločnosťou PRS Constructing, s. r. o. [bližšie špecifikovanou v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „PRS Constructing“) ] ako predávajúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe, a tiež zaplata peňažnej náhrady vo výške 150 000 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie zároveň uložil žalobkyni povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu (II. výrok). Zastavenie konania odôvodnil tým, že žalobkyňa vzala žalobu späť. Uviedol, že žalovaného nevyzval na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím, pretože predbežné prejednanie sporu a ani pojednávanie sa nezačalo. Súd prvej inštancie opravným uznesením z 13. januára 2025 č. k. B1-37Cbi/13/2021-252 (ďalej len „opravné uznesenie súdu prvej inštancie“) opravil záhlavie uznesenia súdu prvej inštancie v časti označenia adresy žalovaného tak, že správne má znieť: „O.“.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 12. marca 2025 č. k. 4CoKR/15/2025-260 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Následne opravným uznesením zo 14. októbra 2025 č. k. 4CoKR/15/2025-314 opravil záhlavie napadnutého uznesenia v časti označenia rozhodnutia napadnutého odvolaním tak, že správne má znieť: „... o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-37Cbi/13/2021-224 zo dňa 7. októbra 2024 v znení opravného uznesenia č. k. B1-37Cbi/13/2021-252 zo dňa 13. januára 2025...“

3. Proti napadnutému uzneseniu v rozsahu jeho prvého výroku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorým sa domáha jeho zrušenia vrátane uznesenia súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil vadou podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Žalovaný namietal, že súd svojvoľne posúdil vec a ignoroval jeho argumentáciu. Nestotožnil sa so záverom súdu, že výzva na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím žaloby nebola potrebná, keďže mal za to, že stav konania dostatočne osvedčoval potrebu výzvy. Vzhľadom na uskutočnené procesné úkony strán sporu, ako aj súdu, v štádiu opakovane nariadených pojednávaní, vzniklo legitímne očakávanie, že o veci bude meritorne rozhodnuté. Poukázal aj na ďalšie okolnosti - osobnú prítomnosť jeho právneho zástupcu a opakovanú absenciu žalobkyne na pojednávaní. Podľa jeho názoru mal súd povinnosť vyzvať ho na vyjadrení k späťvzatiu žaloby ešte pred rozhodnutím.

5. Žalovaný bol toho názoru, že nariadené pojednávania boli odročené výlučne v dôsledku ich zmarenia zo strany žalobkyne, a preto ho mal súd pri zachovaní práva na spravodlivý proces obligatórne vyzvať na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím žaloby. Poukázal aj pochybenia súdu prvej inštancie pri odročení pojednávania nariadených na 10. júna 2024 a 5. septembra 2024, keď vyhovel žalobkyni, ktorá sa odvolávala na svoj nepriaznivý zdravotný stav. V prípade prvého dátumu žalobkyňa predložila potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti až s podaním zo 4. septembra 2024, pričom z jeho obsahu ani nevyplýva, že by zdravotný stav žalobkyne bránil v účasti na pojednávaní. V prípade druhého dátumu sa súd uspokojil len s tvrdením žalobkyne o nepriaznivom zdravotnom stave. Postupom súdu prvej inštancie, ktorý aproboval procesné obštrukcie žalobkyne a tým odňal žalovanému právo vyjadriť nesúhlas so späťvzatím žaloby a späťvzatiu žaloby zastavením konania vyhovel, došlo podľa názoru žalovaného k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci a porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalovaný ďalej namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacou námietkou, že neboli dané zákonné dôvody pre odročenie nariadených pojednávaní. Žalovaný mal zato, že súd prvej inštancie pojednávanie mal pojednávanie otvoriť a vec prejednať v neprítomnosti žalobkyne. Na právny stav sa vzhľadom na uvedené malo hľadiť tak, akoby pojednávanie už fakticky prebehlo, a teda späťvzatie žaloby malo podliehať súhlasu žalovaného.

6. Žalovaný poukázal tiež na to, že hoci žalobkyňa vzala žalobu späť, majetok, ktorý je predmetom tohto konania, zaradila do všeobecnej podstaty úpadcu s poznámkou spornosti. To preukazuje zámer žalobkyne dosiahnuť, aby žalovaný bol nútený podať vylučovaciu žalobu, a to napriek tomu, že jej skutkový základ by bol totožný s tým v zastavenom konaní. Hoci platí, že žalobca nie je povinný pri späťvzati žaloby uviesť jeho dôvod, z hľadiska komplexného posúdenia sporového konania je dôvodnosť tohto úkonu relevantná, najmä ak vzniká dôvodné podozrenie, že ide o procesný prostriedok slúžiaci na obchádzanie pravidiel sporového konania, či účelové obštrukcie. Snaha o vedenie totožného konania a umelé vytváranie nového súdneho konania je zneužitím práva zo strany žalobkyne. Žalovaný nesúhlasil so zastavením konania, keďže rozhodnutie vo veci samej v tomto konaní by nielen predchádzalo ďalším zbytočným sporom, ktoré sa žalobkyňa snaží iniciovať, ale súčasne by vytvorilo prekážku res iudicata pre prípadné konanie o vylučovacej žalobe s totožným skutkovým základom.

7. Podľa názoru žalovaného súd nemal § 146 ods. 1 CSP vykladať striktne formalisticky, ale bolo jeho povinnosťou náležite zohľadniť reálny stav konania vrátane znakov zneužívania procesných práv zo

strany žalobkyne. Za týchto okolností mal výzvou adresovanou žalovanému umožniť realizáciu jeho zákonného práva na vyjadrenie nesúhlasu so späťvzatím žaloby. Keďže odvolací súd uvedené skutočnosti ignoroval, porušil právo žalovaného na spravodlivý proces ako aj princíp právnej istoty, ktorý zahŕňa ochranu legitímnych očakávaní strán sporu, že súd v pokročilom štádiu sporu rozhodne vecne a v súlade so zákonným procesným postupom.

8. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť [§ 447 písm. c) CSP].

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Predmetom dovolacieho konania je posúdenie procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý pred zastavením konania na podklade späťvzatia žaloby nevyzval žalovaného na vyjadrenie k späťvzatiu žaloby. V uvedenom procesnom postupe súdu dovolací súd nesprávnosť nevzhliadol. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa nesporne vzala žalobu späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. Aj v prípade, ak by súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k späťvzatiu žaloby, na prípadný nesúhlas by za daného procesného stavu v zmysle kogentného zákonného príkazu nemohol prihliadnuť [§ 146 ods. 1 CSP s odkazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb.], a teda by rovnako zastavil konanie. Pozícia žalovaného tak nemohla byť objektívne oslabená (I. ÚS 145/2021), keďže svojím prípadným nesúhlasom nemohol zvrátiť zastavenie konania. Okolnosti procesnej situácie teda vylúčili uplatnenie princípu kontradiktórnosti (III. ÚS 481/2012), a to konkrétne v podobe výzvy súdu, aby sa žalovaný vyjadril k späťvzatiu žaloby.

14. I keď neplatí absolútne, že nesúhlas so späťvzatím žaloby pred začatím predbežného prejednanie sporu alebo pojednávania nie je právne relevantný, keďže zákonodarca výslovne určil prípady, v ktorých sa vyžaduje súhlas so späťvzatím žaloby (tzv. iudicium duplex, viď § 146 ods. 2 CSP), v prejednávanej veci nejde o taký prípad konania, v ktorom je súd povinný vyzvať žalovaného, aby sa vyjadril k späťvzatiu žaloby, a to bez ohľadu na to, kedy k nemu došlo.

15. Žalobkyňa ako správca konkurznej podstaty spoločnosti PRS Constructing, na ktorej majetok bol vyhlásený konkurz v konkurznom konaní vedenom Mestským súdom Bratislava III sp. zn. B1-37K/61/2019, svojou odporovacou žalobou iniciovala konanie o určenie neúčinnosti právneho úkonu týkajúceho sa majetku danej spoločnosti [§ 57 a nasl. zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“)]. Toto konanie sa nepovažuje za konanie s obligatórnym súhlasom žalovaného so späťvzatím žaloby v zmysle § 146 ods. 2 CSP. Odporovacou žalobou podľa ZKR sa nesleduje usporiadanie práv a povinností, a to niektorým zo spôsobov, ktorý by vyplýval z osobitného predpisu [§ 146 ods. 2 CSP s odkazom na § 137 písm. b) CSP], ale určenie neúčinnosti právneho úkonu ako právnej skutočnosti (§ 62 ods. 5 ZKR).

16. Najvyšší súd dopĺňa, že súd prvej inštancie nenariadil predbežné prejednanie sporu. Súd prvej

inštancie však nariadil prvé pojednávanie, a to na 10. jún 2024 (č. l. 139), ktoré však neotvoril, keďže zistil neprítomnosť žalobkyne, ale pojednávanie odročil na 5. septembra 2024 (č. l. 149 a 150), v ktorý deň však pojednávanie opakovane odročil na 7. októbra 2024 z dôvodu, že sa naň nedostavili strany sporu (č. l. 189). Nakoniec súd prvej inštancie odročil aj pojednávanie nariadené na 7. októbra 2024 (č. l. 218), a to z dôvodu späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo 28. septembra 2024 (č. l. 206 až 209).

17. V sporovom procese sa vec prejednáva v zásade na ústnom pojednávaní (čl. 12 CSP). V tomto prípade sa však napriek účasti žalovaného pred súdom (prvé nariadené pojednávanie), ako ani v prípade ostatných nariadených pojednávaní nevytvoril priestor pre prejednanie veci, keď k otvoreniu pojednávania nedošlo. Súd prvej inštancie nerozhodol o konaní pojednávania v neprítomnosti žalovanej (resp. strán sporu), pojednávanie neotvoril a nedošlo ani k prednesu ani jednej zo strán sporu [3Cdo/138/2009 a R 14/1976 (Cpj 70/75); najvyšší súd už obdobnú situáciu posudzoval vo veci 1Obdo/81/2018]. Z procesného stavu veci tak vyplýva, že z dôvodov na strane žalovaného (neprítomnosť alebo očakávaná neprítomnosť) a z dôvodu späťvzatia žaloby súd prvej inštancie nepovažoval podmienky na vykonanie pojednávania za splnené, a teda pojednávanie sa nezačalo.

18. Odvolací súd síce nedal osobitnú odpoveď na argumenty žalovaného týkajúce sa odročenia pojednávania a zápisu majetku do súpisu majetku podstat, avšak vzhľadom na procesnú situáciu a jednoznačnú úpravu okamihu, do kedy súd neprihliada na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby (§ 146 ods. 1 CSP), mu nemožno vyčítať, že len stručne konštatoval, že z konania nevyplýva iný právny záver ako súdom prvej inštancie vyslovený a že argumenty žalovaného nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Najvyšší súd dopĺňa, že žalovaný v odvolaní ani nenamietal v rovine právneho posúdenia veci záver, že pojednávanie v tejto veci nezačalo; naopak sám tvrdil, že k začatíu pojednávania nedošlo.

19. Najvyšší súd konštatuje, že v postupe konajúcich súdov nezistil vadu, ktorá by mala za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Taktiež najvyšší súd nevzhliadol zneužitie práva podľa čl. 5 CSP, v dôsledku ktorého by došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že sporovému konaniu dominuje dispozičný princíp. Žalobca ako dominus litis disponuje po začatí konania subjektívnym právom vziať žalobu späť a v prípade splnenia zákonných podmienok dosiahnuť zastavenie konania bez meritórneho rozhodnutia. Žalobca nie je povinný uviesť dôvod späťvzatia žaloby a zákon samotnú legitímáciu na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje. Prejavom vôle žalobcu vziať žalobu späť je súd viazaný.

20. Sumarizujúc uvedené najvyšší súd dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania nemusí najvyšší súd odôvodňovať (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). Najvyšší súd však stručne uvádza, že žalobkyňa bola v dovolacom konaní úspešná, no žiadne trovy jej nevznikli. Preto o jej nároku rozhodol najvyšší súd tak, ako to vyplýva z druhého výroku tohto rozhodnutia (R 72/2018). Rozhodovanie o priznaní nároku intervenienta sa riadi procesným úspechom strany sporu, popri ktorej sa na konaní zúčastňuje [IV. ÚS 442/2022 (86/2022)]. Intervenient na strane žalobkyne sa k dovolaniu vyjadril, no urobil tak všeobecne, bez toho, aby reagoval na odvolacie námietky alebo konkrétne okolnosti veci. Výdavky, ktoré intervenient vynaložil v súvislosti s vyjadrením, tak nemožno označiť za účelné. Keďže výdavky musia napĺňať aj vlastnosť účelnosti pre ich ponímanie ako trov konania, intervenientovi na strane žalobkyne taktiež žiadne trovy konania nevznikli, a preto o jeho nároku rozhodol najvyšší súd tak, ako to vyplýva z tretieho výroku tohto rozhodnutia.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.